

Gospodarske stvari.

(Konec.)

V drugo je treba, da gospodar vé, umno prihranjevati travo in deteljo za sušenje, za zimo. Mora se toraj tudi kaj drugega poiskati za živino in res, dosti različnega blaga je na polju in v vinogradu. Sicer je sitno, zel muliti in neprijetno, a prihrani ti mnogo sena, je tečna piča in gospodinja bo mleko le hvalila. Druge stvari se vsejejo ali posadijo n. pr. mešanica, strniščna krma vsake vrste, koruza, seveda tudi služijo storži ali koceni, perje in listje, repa in še mnogo enakih delov rastlin v krmljenje. Kdor pa hoče v resnici obilo sena za zimo prihraniti, mora precejšnjo vrsto drugih stvari pripravljene imeti, ki mu travo nadomestujejo. Toraj je o pravem času treba skrbeti, da se take rastline tudi gojijo.

Poleg že imenovanih je pripravno za krmljenje strniščno žito, ogrščica, ajda. Brž pa, ko se približuje čas setve, morajo biti semena že pripravljena, kajti če se le par toplih dni zamudi, prideš s setvijo prepozno in hasna ne boš imel, temveč zgubo. Še celo v pozni jeseni ne kaže celo s senom krmiti, dokler je na polju kaj surovega. Čeravno so stebela koruze že bela in bi mislil, da so že spridena, niso še za steljo: če se zasekajo in z osoljeno vodo poškopijo, so še prav dobra krma. Tako je tudi z drugimi odpadki na njivi. Dokler jih ni mraz umoril, dajo se še porabiti.

Kdor pa ima pašnike, naj pusti živino na prostem, dokler more, seveda le v pozni jeseni, le ob lepem vremenu. Še le, ko je tu vse popaseno, če ni več dobiti na travniku, naj začne redno krmljenje v hlevu s suhim. Kdor je po letu le nekoliko premeteno ravnal, imel bo zdaj ne majhen kup sena, otave, detelje, slame, poleg tega pa še celo vrsto drugih, izvrstnih stvari za svojo živino. Ne bo mu treba skrbeti, kam bi se na spomlad obrnil, da bi »vredno« dobil kak voziček krme.

Zgodí pa se le prevečkrat, da se premalo varčuje, ali da tudi pri vsem varčevanju krme le malo hodi in tu je treba tretjega načela: nakupi si potrebne stvari, dokler je po ceni. Tako je koruza, oves, (zób) grašica, otrobi in še marsikaj drugega o svojem času vredno, a ko sila pritisne, poskoči seveda tudi cena. Ne bo torej brez vsega hasna in dobička, če se take stvari po ceni nakupijo, dobro obvarujejo in često pregledajo, da se ne spridijo. Če pa nikjer ne najdeš prodajalca, pojdi v kak mlin in tam boš gotovo našel nakopičene otrobe, koruzo in dr., kar si tudi lahko po nizki ceni pridobiš. Semena, rastline same, žito, moko, seno itd. bi že še plačal, če se dobi po ceni, a pošiljanje, to mi je le predrago. In res! V tem kraju je ta stvar dober kup, v onem druga, umen gospodar bi rabil to in uno, pa vstraši se stroškov za vožnjo!

To so višji možje že zdavnej uvideli, preračunali, a pomagati dolgo niso mogli. Pa postavili so se za blagor kmeta, niso mirovali poprej, da so vsaj nekaj dosegli, kar je in bo marsikomu v korist. Stvar je namreč ta: če zveš, da je v kakem dalnjem kraju to ali ono, kar bi si rad za gospodarstvo preskrbel, in če si jo potem naročiš, stala te bo vožnja blaga manje, kakor bi inace bilo. Take stvari so n. pr. semena, krma, stelja, gnoj, otrobi in podobne stvari.

Vinogradnikom.

Več kmečkih posestnikov iz Ptujkega, Ormoškega in Ljutomerskega okraja namerava letos septembra meseca napraviti izlet na Bizeljsko blizo Brežic, da si ogleda tamošnje izvrstne ameriške nasade. To je res hvalevredno, da se ljudje zanimajo za ameriško

trto, ker potrebno bode, da se te kulture prav resno in še v pravem času poprimemo.

Na Hrvaškem so prejšnji vinogradi deloma pokončani in v Završkih vinogradih širi se trtna uš tako, da v par letih ne bomo našli mnogo prejšnjih nasadov.

Okrajni odbor Ptujski pospešuje take izlete in je tudi letos pri južni železnici izposloval na polovico nižano ceno za vožnjo do Brežic in nazaj. Ti stroški znašajo nekaj nad 5 gld. za osebo.

Ta izlet uredil bode se tako, da posameznik ne bode zamudil več, kakor en dan. Da se pa zaradi voz-nih listov izvé število vdeležnikov pravodobno, bode potrebno, da se oglasijo posamezniki vsaj do 25. avgusta t. l. in to pri g. Antonu Gregoriču, posestniku v Ptuj. Dan odhoda bode se posebno naznanil.

Sejmovi. Dne 11. avgusta v Sl. Hartmansdorfu. Dne 12. avgusta v Veržeji in pri Sv. Juriji v Slov. goricah. Dne 14. avgusta na Ptujski Gori. Dne 16. avgusta pri Sv. Vidu nižje Ptuj, v Sevnici, v Vuzenicah, v Mozirji, v Lembahu, v Strassu. Dne 17. avgusta v Jarenini, pri M. B. v Brezji in v Kapelah.

Dopisi.

Iz Ptujke. (Nova sv. maša.) Ne morem si kaj, da Vam, gosp. urednik, ne bi poročal o prelepi in redki slavnosti, ki se je vršila dne 30. julija v tukajšnji mestni župni cerkvi. Daroval je namreč tega dne svojo prvo sv. mašo preč. gospod novomašnik Tone Postružnik, sin tukajšnjega uradnika. Pridigoval mu je preč. gospod Ignacij Joherl, župnik v Feldkirchnu pri Građci, novomašnikov rojak, ki je sam pred 23 leti primiciral v Ptuj. Od tistega časa tukaj ni bilo enake slavnosti, ker nemškutarji, katerim večina prebivalcev našega mesta pripada, že od nekdaj niso vneti za sv. vero in je pri njih najti vse drugo prej nego verski duh. Pač pa vlada uzoren duh v rodoljubni Postružnikovi rodbini, iz katere je vzrastlo pet sinov, ki zastopajo pet različnih stanov. Najstarejši sin Rudolf je davkarski pristav, Gustav se je posvetil trgovskemu stanu. Tone je ravnokar postal duhovnik, Ivan je častnik, najmlajši sin Jože pa obrtnik, namreč knjigovez; edina hčerka pa se je posvetila gospodinjstvu. Gotovo je malo takih rodbin, posebno uradniških, v katerih bi bilo toliko stanov zastopanih, kakor v Postružnikovi rodbini. Pa še ene prelepe lastnosti ne smemo zamolčati, katera se nam tako očitno kaže kri Postružnikovih, to je njih rodoljubno mišljenje. Stariši niso pozabili svojega slovenskega rodú in jezika, nego so poleg sv. vere najdražjo svetinjo izročili neoskrunjeno tudi svojim sinovom, ki so prav vrlí Slovenci in bodo gotovo, kakor njih skrbni oče, ostali zvesti in delavni sinovi matere Slovenije. To tukaj posebno povdarjam, ker se še ravno dandanes med uradniki, ki jih je slovenska mati rodila in slovenska zemlja izredila, nahaja, žalibog, ne malo število sramotnih izdajalcev rodú in jezika svojega, kateri na najgrji način in vsepovsod sramoté in črnijo naš mili slovenski narod, iz katerega so bili vzrastli. Tembolj pa velja čast listim, ki so kot značajni možje vsikdar in v vseh stiskah ostali verni sinovi svoje slovenske matere. — Gospodu novomašniku pa daj mili Bog mnogo, mnogo let neutrudnega delovanja v čast Božjo in v slavo ljubljene slovenske domovine!

Iz Ljutomerske okolice. Na vse kriplje se je nadučitelj narodne šole pri Sv. Petru zraven Radgone trudil, v Ljutomersko narodno šolo nemčurskega vodjo vsiliti; in skoro se mu je že posrečilo. Ali človek misli,